

O Tam Bir Anaydı Sayfa 6

– kadriye xoda · 11 Ağustos 2011

–Ana birkaç günlüğüne Mersin'e arkadaşlarımın yanına gideceğim.

–Birden bire Mersin'e gitmek de nerden çıktı. Sen ağlıyorsun bir şey mi oldu... Bekir nerde, baban nerde?

–Ana sakin ol, bir şey yok!

Emine teyzenin kalbi duracak gibi olmuştu, bir acı yerleşmişti kalbine! Bu bir ana hissiydi, ne kadar teselli verilse de o acı yorgun kalbine yerleşmişti. Ali evde anasından başka kimsenin olmadığını zannetti ve babasının söylediklerini anlattı. Emine teyze duyduklarına şaşırmadı, çünkü o da aynı örf ve âdetin bir parçasıydı...Ruşen odasında kayınvalidesinin ve kaynının konuştuklarını duydu. İki eliyle avuçladı yüzünü, isyan etmek istedi ama bu bir gelenek olduğu için isyanını ve öfkesini içine gömdü! Ruşen'e göre Cengiz ölmemişti, Cengiz'i her gece içinde yaşatıyordu, aşkları yarım kalmış olsa da o hep yaşatmaya yeminliydi. O gün Ali çıkmak üzereydi ki, Emine teyze önüne geçip engel olmaya çalıştı:

–Gitme oğlum, babanı ikna etmeye çalışırım.

–Bana engel olma ana, babam ikna olmaz, bir şeyi kafasına koyduysa yapar, bu iğrenç fikri kafasından atmaz.

Ruşen kayını tarafından görünmesin diye odasından çıkmadı. Sessizce Sevda'nın beşiğini salladı ve gözyaşı döktü... Ali çantasını sırtına attı, anasının elini öptü ve çekip gitti.

Bir ananın bu kadar acı çekmesi bir felaketin işaretiydi! Akşama doğru Musa Efendi ve Bekir eve döner. Bekir anasının ağıt sesini duyar duymaz içeriye koştu:

–Ne oldu ana, neden ağlıyorsun?

–Ali gitti.

–Nereye gitti?

–Mersin'e.

– Bunda ağlayacak ne var ki?

–İçim yanıyor oğlum bir köz ateşi gibi kalbime saplanmış gibi yanıyor! Musa Efendi bu duruma öfkeleni:

–Biz Âli'yi okutmakla hata yaptık, baba ana sözü dinlenmez oldu, yüz yıllardır var olan geleneklerimizi bozmaya çalışıyor! Edep denen bir şey kalmamış, ah Cengiz'im ah, bir dediğimi iki yapmazdı, onu da Allah bize çok gördü!

Olup bitenler Ruşen'i çileden çıkardı, yıllardır kayın pederine karşı hiç bir kusurda bulunmamıştı ama artık dayanacak sabrı kalmamıştı!

–Baba gerçekten Cengiz'i seviyor muydun?

–Bu ne demek, bu nasıl bir soru?

–Ben senin gelinin değilim artık, ben senin kızınım, beni öyle gör!

–Evet kızımsın?

– Peki, neden böyle bir şey düşündün, kardeşle evlenmek olur mu, ne çabuk Cengiz'i unuttun, daha bir

yıl oldu, ama benim için Cengiz bugün öldü! Hiç bir erkek Cengiz' in yerini alamaz, bunu böyle bilin?
–Baba Ruşen bacım haklı, sen yanlış fikirdesin. Ruşen bacım evlenmek istese bu kadar gözyaşı dökmez,
dedi Bekir

Emine teyze, “kesin bu konuşmaları, benim içim yanıyor, siz oturmuş neyi tartışıyorsunuz, Âlim gitti! Siz ne diyorsunuz?” diye adeta isyan etti.

Ali okulu hep şehir merkezinde okumuştı, ama Emine teyze hiç bu kadar acı hissetmemişti! Köye giren arabaların önüne koşar oldu. Belki Ali geri döner diye düşünüyordu...

Beş gün sonra Ali'nin ölüm haberi ulaştı köye. Ali ve altı arkadaşı gece üç sıraları katledilmişler! Ali, sadece misafır olduğu bir evde, ne olduğunu bile anlamadan öldürülmüştü! 12 eylül kurbanlarından biri olmuştu Ali...

Bu haberi duyan Musa Efendi kendini suçlayarak yerden aldığı taşları başına vurdu! “ Ben sebep oldum sana a oğuuuul!!....Ben....ben...

Daha Ali'nin cenazesi gelmeden Musa Efendi , duvarda asılı duran av tüfeğine takıldı gözleri. Oturduğu yerden kalkıp tüfengi duvardan aldı. bir kaç dakika geçmeden tüfeğin gümbürtüsüyle avludaki ağıt sesleri kesildi!

Devamı yarın....